

Interview met Theo Faber jr., kandidaat-raadslid voor het CDA

'Raadslid worden? Ik heb er zin in!'

Nieuw, maar meteen hoog op de lijst als kandidaat-raadslid voor het CDA vinden we de naam van Theo Faber jr. uit Hollum, 27 jaar, HBO Technische Bedrijfskunde gestudeerd in Groningen, ondernemer. Alweer een paar jaar terug op het eiland heeft hij in het familiebedrijf zijn draai gevonden en voelt zich ook in de eilander gemeenschap weer prima thuis. Op donderdagavond 28 januari spraken we over zijn opleiding, zijn ambities en zijn drijfveren om in de Gemeenteraad te gaan.

Joke Mosterman

Ben je een geboren Ameland

Geboren en getogen! Het lijkt me goed om iets over mezelf te vertellen. Na de lagere school ging ik eerst naar de MAVO, er waren leuke vakken bij, zoals natuurkunde, wiskunde en Nederlands, maar met de vreemde talen had ik niets en ik ben daarom overstapt naar de LTS in Dokkum. Daar kreeg ik weer plezier in het leren, kon ik examens doen op het hoogste niveau en door naar de MTS. Ik ging daarvoor naar Sneek en deed op aanraden van een leraar een buitenlandstage in Duitsland. Met mijn Duits is het toen toch nog goed gekomen.

Daarna ging ik naar het HBO in Groningen, koos aanvankelijk voor Bouwkunde maar ben toch overstapt op Technische Bedrijfskunde. In het derde jaar heb ik het initiatief genomen om mijn stage in Engeland te lopen, met als hoofddoel de taal onder de knie krijgen. Ik kan zeggen: ik kan me nu aardig redden. Uiteraard moesten de presentaties in het Engels; in de organisatie, een sociale woningcoöperatie, vertellen over mijn onderzoek: het monitoren van CO2 uitstoot in woningen. Ik heb er zelf aan toegevoegd: de CO2 uitstoot reduceren.

Theo Faber jr.

Geen gemakkelijk Engels dus, maar het werd uiteindelijk beoordeeld met een negen. Toen ik klaar was in Groningen deed onze familie mee aan een onderzoek naar dyslexie en ook ik bleek dyslectisch te zijn. Dat verklaarde waarom ik tijdens proefwerken, tentamens en examens altijd de maximale tijd nodig had. Achteraf had ik zelfs extra tijd en hulp kunnen krijgen.

Je spreekt met veel enthousiasme over je studententijd, kijk je er graag op terug? Het was een belangrijke tijd voor

mij, in een andere omgeving zijn, in Groningen, de stages in het buitenland, dat heeft me gevormd. Toen ik terug kwam uit Engeland heb ik mijn ouders en vrienden verteld dat ik homoseksueel ben. Ik wilde dat toen beslist doen, wilde graag dat mensen waar je contact mee hebt zoiets persoonlijks van je weten. Doordat ik het verteld heb, voel ik me een vrij mens. Het is geaccepteerd, het is geen issue meer. Een van de dingen uit mijn studententijd die mij is bijgebleven is dat er studenten zijn die zonder enige inzet een diploma halen. Ze hebben dus wel de brains maar de inzet ontbreekt van alle kanten. De staat heeft deze mensen dus vier jaar of langer op de kost zonder dat deze studenten iets wezenlijks toevoegen aan hun kennis en vaardigheden. Dit mag niet mogelijk zijn op HBO en WO niveau. Wat mij betreft moet er een criterium bij komen waarop wordt beoordeeld: inzet. Is er geen inzet dan hoor je hier niet thuis. Het onderwijssysteem is hiervoor simpelweg te kostbaar en belangrijker: de maatschappij zit niet te wachten op mensen met een HBO of WO diploma die nog nooit enige moeite hebben gedaan om iets te bereiken. Het is een schoffering voor de mensen die met veel

inzet en moeite hun werk doen en aan wie zij later leiding moeten geven.

Een land kan niet zonder de gedrevenheid van gemotiveerde mensen, zonder dat raak je in grote armoede, financieel, maar natuurlijk ook sociaal. De kredietcrisis heeft hier ook raakvlakken mee, ontstaan in grote organisaties waar men het gevoel kwijt is geraakt met waar het eigenlijk om gaat.

In dat opzicht vind ik dat we op Ameland een overzichtelijker gemeenschap hebben. Er is niet veel ruimte voor schijn, daar wordt doorheen geprikt, de mensen trekken je aan je jas.

Je kwam dus terug naar Ameland, in het familiebedrijf?

Ja, al had ik dat eigenlijk niet gedacht. Ik zag mezelf wel werken in een groot bedrijf aan de wal. In de zomervakanties werkte ik in dienst van Theo de Boer (De Bakker), die vorig jaar helaas overleed. Vanaf mijn zeventiende jaar kreeg ik drie seizoenen de leiding over kampwinkel Duinoord. Dat was een hele klus maar ik heb er natuurlijk heel veel van geleerd.

Nadat ik afgestudeerd was, kwam ik tijdelijk aan de slag bij mijn vader en daar ben ik nu nog. Het bedrijf is van mijn vader maar de dagelijkse leiding heeft hij overgedragen aan mij. Het ligt me wel, de extra verantwoordelijkheid maakt dat ik er plezier in heb, het loopt goed, iedereen is op zijn plaats.

Waarom kies je voor het CDA?

Het is op Ameland niet zo nodig om het religieuze erg op de voorgrond

te stellen, ik ben wel christen in mijn hart. In 2006 hebben we samen met een aantal jongeren het initiatief van de PvdA voortgezet om een jongerendebat te organiseren, mogelijk was dit de reden voor het CDA om mij nu te benaderen. Ik ben gevraagd door de voorzitter, Anne de Jong. Het grappige was, dat ik op diezelfde dag ook gevraagd ben voor een bestuursfunctie in Dorpsbelang Hollum.

Het mooie van het CDA is dat het opleidingen verzorgt. Op het Steenkamp Instituut ben ik de opleiding voor aspirant gemeenteraadslid gaan volgen. Natuurlijk moet iedereen op zijn eigen wijze inhoud geven aan het raadswork, maar zo'n cursus geeft daar wat mij betreft een mooie basis voor.

Het voelt goed, ik voel me thuis bij het CDA. Ik houd zelf van een goed inhoudelijk debat. Op de cursus hoorde ik dat er gemeenteraden zijn waarin ze dit via het presidium hebben uitgesloten, onbegrijpelijk! In een goed debat kun je immers elkaars argumenten aanhoren en er achter komen welke waarden er ten grondslag liggen aan elkaars standpunten. Met een goede sfeer in de Raad, met een gezond kritische houding naar elkaar, kun je volgens mij het meeste bereiken voor het eiland.

Ik vind dat er gekeken moet worden hoe rijk en divers het op ons eiland al is, we moeten wat er is goed onderhouden, zonder achterover te leunen, en als gemeente en vooral als gemeenschap elke dag proberen het nog mooier te maken. Er liggen, wat dat betreft, uitdagingen genoeg. Raadslid worden? Ik heb er zin in!